

Publicerad 2023-10-19 15:01 av 1amDina

Det här är definitivt nästan slutet på den här serien av sammanhängande om än kaotiska dikter, har en till, men det var mycket som skulle få plats här, hatar lite att den är så lång men den behövde visst bli det.

XXI. Mötets Efterbörd

Ett möte, En dag, En till, En sista
Det är inte blåa ögon jag räds mista
Sörjer silentium
Samförståndets sinnessymbios
I stormens öga

Efteråt
Blickande in i Solen kreverar inälvorna
Klarsynthetens strålar piskar hornhinnan
Fasan fyller futurum
Plötsligt plågsamt skarp sans

Loke slog sin havre i sinnet
Fröken förvillat förnuftet
Bedragit både Sol och sig

Enkelt möte ändrades ändlöst
Omfamnande i timmar
Smygande eskalering
Ständiga slingrande strofer
Betryggande bluff byggs
Bricka på bricka
Elden svärtar tungan
Sinnet skjuts sank i sötman
Verkligheten beslöjad
Tystnaden total
Sovande småtroll , stör ej

Så släpper sakta spärren
Sjunker smygande som sammansmälta
Textilseparering till trots
Björken darrar,
Känner grenarnas skakningar mot revben
Lutar örat mot hans bröst
Andetag i kanon
Hör blodet rusa , trummande salvan
Slår bort farliga fingrar fnissande

För då är det ju inte okej!

Lol, är du så dum?

Fröken Vår vill finnas i famnen
Åtnjuta sammanflätad cyanelds silentium
Förtränga omvärlden i Frostkungens famn
Valkyrian vill mer
Haggan vill hem

Han vill explodera

Ingen vann
Konstig kompromiss
Sånt strunt
Ingen av henne fick riktigt som hon ville
Han fick frustration
Ingen helt nöjd
Allt nästan förstört

Bara nästan
Avenbokens rötter
Starkare än strängaste höststormar
Faller ej för yxan
Falnar ej i frosten
Solen skiner starkare
Obesegrad om än
Absolut inte oberörd
Drömmens duellant dräpt
Valkyrian drar darrande in doften av hans hud
Andas tårande tacksamhetssuck
Häpnad i händelseförloppet
Snuddade åter vid Ragnarök
Återfallsförbryterskans öde
Nornorna spann tråden:

Dafnes dom i periferin av Athenas frusna yxa
Solitär fimbulvinter
Enkom ugglan sporadiskt äntrar barkens hålighet
däri hjärtat funnits förr
Lämnar alltid hastigt hålet

Ekande köld i evighet

Tråden brann

Solens strålar riktade i samvetskvalets tårar

Elektromagnetisk saliggörelse

Kunde kastat sig in i kretins kaos

För fumliga felbedömda fantasier

Tacka gudarna för solens skarpa sinne

Tack för att du älskar mig än

För Fröken Vår varslas vintervila

Elden får sina

Tämjas till trohet

Åt hemmets härd

Herr frost försvunnen

Björkugglan tar zon

Som trofast vän

Befjädrad broder

Så lärde hon sig läxan nu?

Suckar vid underläppens darr

Sörj en stund i nattens Rit

Släpp sedan sinnessjuka sagor

Lärde sig

inte vandra vintervilda sagostoffs slingrande stigar

snöblind och supig

Och fucking skärpa sig

Stanna i solen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 1amDina med Poeter.se id #32732 innehar upphovsrätten